پالایش احادیث شیعه؛ معنا و محدوده آن

شاگرد: نکته‌ای که برخی قائل به بار معنایی خاصی برای روایات عرضه هستند؛ ای مثلاً قرن چهارم را به نوعی قرن تسویه روایات از طریق مرحوم کلینی، صدوق و دیگران می‌دانند، چه می‌زان دخیل می‌دانید؟

استاد: یعنی روایاتی که آمده دیگر نیازی ندارند بررسی شوند؟

شاگرد: بله، می‌گویند در ابتدای قرن توسط مرحوم کلینی تسویه شده است. برخی از روایاتی که از جناب شیخ متعارض دیده می‌شود، برخی می‌گویند روایاتی است که در قرن چهارم تسویه شده بود. اما مثل این ادریس این روایات را... .

13:32

استاد: ببینید در اینکه این تسویه شدن به حمل شایع و تکوینی است، حرفی نیست. یعنی وقتی بزرگان امامیه روایات را می‌دیدند و می‌خواستند برای آیندگان بگذارند، اینطور نبوده که همینطور سه‌الانگاری کنند. به تعبیری حاج آقا دین‌شان بوده. این نبوده که کسی روایتی را گفت، بگوید روایت است! اصلاً این معقول نیست. آن هم از بزرگانی که نقطه‌های عطف فرهنگ هستند. این بل ریب است. اما اینکه بگوییم چنین چیزی استیعاب داشته، نمی‌توانیم بگوییم؛ هزینه می‌برد و باید تصریح کنند؛ بگویند بناء ما این بود که در تک‌تک روایاتی که می‌آوریم، این سنجش را به کار می‌بریم. امر روایت بسیار وسیع بوده. کافی شریف در بیست سال نوشته شده و زمان خیلی زیادی برده است. تعداد روایات هم بسیار زیاد است. اگر مرحوم کلینی فرمودند که من بناء بر این داشتم که فیلترگذاری بسیار ظریف و دقیقی داشته باشم که هر چه خلاف آن است، نیاید، حرفی نیست. اتفاقا اگر این کار را می‌کردند از نظر کلاس علمی و بحثی، کار ضعف پیدا می‌کرد. چرا؟ به‌خاطر اینکه تخصص یک متخصص در فیلترگذاری دخالت می‌کرد. یعنی یک نفر است و یک موانعی برای خودش داشت.

بازبینی #1
ایجاد شده 16 مه 2026 13:55:29 توسط ... .
به روزرسانی شده 16 مه 2026 13:56:03 توسط ... .